

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citirea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, declarat de avocatul Grigore Botnaru, în numele inculpatei

Zaida Nina,

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>17.12.2015 – 16.05.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>27.06.2016 – 27.09.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>08.12.2016 – 01.02.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 mai 2016, Zaida Nina a fost condamnată în baza art. 188 alin. (2) lit. d) și e) Cod penal la 8 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate, aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29.04.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, începând din 30 noiembrie 2015.

Acțiunea civilă înaintată de Lidia Zavidei a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că la 30 octombrie 2015, orele 10.00, inculpata Zaida Nina, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în apartament, unde a atacat-o pe Zavidei Lidia și, dându-și

seama că provoacă victimei suferințe deosebite, i-a aplicat mai multe lovituri cu palma peste față, a tras-o de păr, iar la încercarea acesteia de a ieși la balcon și de a chema ajutor, a tras-o din nou de păr și luând un cuțit de la bucătărie, amenințându-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, a solicitat transmiterea de mijloace bănești, după care în mod deschis a sustras 100 de lei, cauzându-i părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5379 din 30.10.2015, echimoze pe față, echimoză la nivelul articulației radiocarpiei stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce se califică ca-vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpata nu a recunoscut vinovăția și a relatat că, la solicitarea ei de a-i împrumuta bani, partea vătămată s-a indignat și brusc s-a năpustit asupra ei, iar ea a împins-o pe Zavidei L. spre pat și a plecat. Nu a amenințat partea vătămată, nu a luat nici un bun din casa ultimei.

Totodată, vina inculpatei este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Zavidei L. a declarat că inculpata îi este vecină. A auzit soneria, a deschis ușă. În acest moment, inculpata a împins-o, i-a luat cheile de la ușă și a cerut bani pentru o careva intervenție chirurgicală. I-a comunicat că nu dispune de careva mijloace financiare. A luat geanta și i-a arătat inculpatei că are aproximativ 100 lei. Inculpata a luat banii cu forța, apoi a tras-o de păr, a pălit-o cu palma peste față și i-a pus cuțitul, luat anterior din bucătărie, la gât pentru ca să-i transmită bani. Ea s-a dus la bucătărie, ca să iasă la balcon și să strige după ajutor, însă iarăși a fost apucată de către inculpată de păr și împinsă peste divan. Inculpata în căutarea aurului și banilor a deschis toate dulapurile din apartament, sustrăgând suma de aproximativ 100 lei, un set de șampon și săpun. Are o pensie de 1925 lei și suma de 100 lei constituie un prejudiciu considerabil pentru ea. Amenințările cu cuțitul le-a perceput ca reale. Inculpata a cerut bani aplicând forța fizică.

Martorul Isac Ludmila a relatat că când a intrat în apartamentul părții vătămate, a văzut că ultima era bătută, cu fața și ceafa roșie, având fire de păr rupte pe corp, plângea și nu putea vorbi din cauza stării în care se afla. La sosirea poliției, în explicații a descris-o pe Zaida N. ca fiind persoana care a atacat-o. Partea vătămată i-a povestit că inculpata a atacat-o cu cuțitul, pe care l-a luat de la bucătărie, iar la încercarea ei de a ieși la balcon pentru a striga după ajutor, inculpata a apucat-o de păr, a târât-o în casă pe pat, după care i-a astupat fața cu o pernă, cerându-i bani și alte bunuri de valoare. Ulterior, inculpata a luat cu forța din geantă 100 lei, un set de șampon și săpun.

Vinovăția inculpatei este dovedită și prin:

procesul-verbal din 30.10.2015, conform căruia a fost examinat locul săvârșirii infracțiunii;

procesul-verbal din 12.11.2015, de ridicare de la partea vătămată a cuțitului de bucătărie cu mâner de culoare albastră;

procesul-verbal din 16.11.2015, de examinare a cuțitului;

corpul delict - cuțitul de bucătărie cu mâner de culoare albastră;

raportul de expertiză medico-legală nr. 5379 din 30.10.2015, potrivit cărui la vătămată s-au depistat: echimoze pe față, echimoză la nivelul articulației radiocarpiene stângi care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul circumstanțele descrise și se califică ca vătămare neînsemnată;

procesul-verbal de confruntare din 02.12.2015, conform cărui au fost verificate declarațiile părții vătămate și a inculpatei.

Organele de urmărire penală au calificat acțiunile inculpatei în baza art.188 alin. (3) lit. d) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și cu o deosebită cruzime.

Însă, potrivit Hotărârii Plenului CSJ nr. 11 din 24.12.2014, cruzimea deosebită demonstrează intenția făptuitorului de a-i cauza victimei suferințe - de ordin fizic sau psihic - care sunt intense, inutile și prelungite în timp.

La caz, inculpata efectuând atacul asupra părții vătămate în scopul sustragerii bunurilor, a amenințat-o cu cuțitul, i-a aplicat o lovitură cu palmele peste față, a tras-o de păr, cauzându-i vătămări neînsemnate.

În atare circumstanțe, cruzimea deosebită trebuie să atingă un nivel minim de gravitate pentru a intra în sfera de aplicare. Aprecierea existenței acestui grad minim de gravitate este una relativă: depinde de toate circumstanțele cauzei, cum ar fi tipul și contextul aplicării, durata, efectele psihice și fizice și, în unele cazuri, sexul, vârsta și starea de sănătate a părții vătămate.

Totodată, contrar prevederilor art. 281 alin. (2) și art. 296 Cod de procedură penală, acuzarea nu a probat învinuirea în aspectul vinovăția inculpatei în săvârșirea tâlhăriei cu agravanta - deosebita cruzime, nefiind evidențiate elemente calificative de deosebită cruzime, precum și intenția inculpatei de a-i cauza părții vătămate suferințe de ordin fizic sau psihic - care sunt intense, inutile și prelungite în timp.

La fel, deși partea vătămată este la o vârstă înaintată, fiind născută în anul 1929, nu au fost anexate dovezi ce ar stabili cu certitudine sursa de venit a ultimei în raport cu valoarea bunurilor sustrate - 100 lei, un set de șampon și săpun, în vederea evaluării proporției daunei cauzate. Prin urmare calificativul „daune considerabile” indicat în rechizitoriu nu și-a găsit confirmarea.

În baza probelor cercetate, acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. d) și e) Cod penal, ca tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 76, 77 Cod penal, că inculpata a săvârșit o infracțiune gravă, este caracterizată negativ, anterior a fost condamnată, a săvârșit infracțiunea fiind în stare de recidivă,

concluzionând că corectarea și educarea ei este posibilă doar prin izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Octavian Pavlovschi, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 188 alin. (3) lit. d), 85 Cod penal la 12 ani închisoare.

Apelantul a invocat că inculpata a atacat-o pe Zavidei Lidia, și, dându-și seama că-i provoacă chinuri și suferințe deosebite, i-a aplicat mai multe lovituri cu palma peste față, a tras-o de păr, iar la încercarea acesteia de a ieși la balcon și de a chema ajutor, a tras-o din nou de păr și, luând un cuțit de la bucătărie, amenințându-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, a solicitat transmiterea de mijloace bănești. La refuzul ei de a-i transmite banii, a luat o pernă, i-a pus-o peste față și a început să o stranguleze, după care în mod deschis a sustras 100 de lei, cauzând părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5379 din 30.10.2015, echimoze pe față, echimoză la nivelul articulației radiocarpene stângi, care au fost cauzate prin acțiune traumatică a unui obiect contondent dur, ce se califică ca vătămare neînsemnată, cât și daune în proporții considerabile.

Din declarațiile părții vătămate rezultă că inculpata a acționat cu o deosebită cruzime: acțiunile violente ale inculpatei asupra părții vătămate, în vârstă de 86 de ani, au durat circa 1,5 ore, în acest răstimp a fost lovită cu mâinile, a fost amenințată cu violența periculoasă pentru viață și anume i-a fost pus cuțitul la gât, a fost strangulată, sufocată cu perna, trasă de păr, îmbrâncită.

Astfel, inculpata a comis tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și cu o deosebită cruzime, adică infracțiune prevăzută în art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, instanța i-a aplicat inculpatei o pedeapsă prea blândă, în contradicție cu dispozițiile art. 75 Cod penal, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că inculpata a săvârșit infracțiunea în termen de probă, fiind condamnată anterior pentru săvârșirea infracțiunii de sustragere a bunurilor, totodată, a manifestat cruzime în privința părții vătămate, care are vârstă înaintată, fiind în imposibilitate de a se apăra și opune rezistență, de unde rezultă pericolul social al inculpatei, iar aceste circumstanțe implică aplicarea unei pedepsei mai aspre.

3.1. A declarat apel și avocatul Grigore Botnaru, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată, pe motiv că fapta ei nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Apelantul a indicat că argumentele instanței se contrazic și nu demonstrează vinovăția inculpatei.

Se pune la îndoială faptul că de către inculpată ar fi fost aplicată violența față de partea vătămată, cu folosirea cuțitului recunoscut ca probă, care a fost ridicat

numai după ce partea vătămată, fiind audiată suplimentar, a declarat că a fost amenințată de către inculpată cu cuțitul.

Martorul Isac L. s-a expus numai în instanța de judecată că Zavei L. ar fi fost amenințată cu cuțitul, deși în cadrul urmăririi penale astfel de fapte nu a relatat.

Atât partea vătămată, cât și martorul Isac L. au dat declarații contradictorii și neveridice, cu scopul de a induce în eroare instanța de judecată, pentru a se răzbuna pe inculpată.

Instanța nu a dat nici o apreciere declarațiilor părții vătămate și a martorului Isac L., date în cadrul urmăririi penale, care sunt contradictorii, luând la baza sentinței declarațiile ultimelor date în ședința de judecată.

Instanța de judecată n-a luat în considerație argumentele apărării, fiind adoptată o sentință neîntemeiată.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, Octavian Pavlovschi a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Zaida Nina a fost condamnată în baza art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal la 11 ani închisoare.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei neexecutate, aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29.04.2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, începând din 30 noiembrie 2015.

De la inculpată s-a încasat în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în mărime de 100 lei.

Instanța de apel a constatat că la 30 octombrie 2015, aproximativ ora 10.00, inculpata Zaida Nina, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber a pătruns în apartament, unde a atacat-o pe Zavei Lidia, și, dându-și seama că, provoacă victimei suferințe deosebite, a aplicat mai multe lovituri cu palma peste față, a tras-o de păr, iar la încercarea acesteia de a ieși la balcon și de a chema ajutor, a tras-o din nou de păr și, luând un cuțit de bucătărie, amenințându-o cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei, a solicitat transmiterea de mijloace bănești, iar la refuzul ei de a-i transmite banii, a luat o pernă și a pus-o peste fața părții vătămate cu scopul de a-i întrerupe respirația, după care în mod deschis a sustras 100 de lei, cauzând părții vătămate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 5379 din 30 octombrie 2015, echimoze pe față, echimoză la nivelul articulației radiocarpene stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, ce se califică ca vătămare neînsemnată, și daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a reținut că vina inculpatei este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată a declarat că inculpata a lovit-o cu palma peste față, a tras-o de păr, de la ce ea a căzut peste pat. Apoi inculpata a deschis toate dulapurile din odaie și din bucătărie, spunând că cunoaște că în apartament este

aur. În acest timp, fiind înspăimântată, s-a ridicat de pe pat și s-a îndreptat spre balcon, deschizând geamul de la balcon a încercat să strige în ajutor, iar inculpata a apucat-o iarăși de păr și a doborât-o peste pat. Ea a strigat după ajutor, iar inculpata a luat o pernă de pe pat, pe care i-a pus-o peste față încercând s-o stranguleze, dar s-a opus și a împins-o cu piciorul pe inculpată, aceasta s-a dus la bucătărie de unde a luat un cuțit de pe masă și a venit iarăși în odaie. Inculpata, ținând în mână cuțitul, i l-a pus la gât și cu voce tare a amenințat-o că dacă nu-i va da bani, îi va lua zilele. Ea i-a spus inculpatei că banii pe care i-a adunat pentru înmormântare sunt la bancă. Pentru moment inculpata puțin s-a calmat și i-a zis să se îmbrace ca să meargă la bancă. După ce s-a ridicat de pe pat și a început să se îmbrace, inculpata a intrat în bucătărie unde a lăsat cuțitul și venind iarăși în odaie a strigat să-i dea aurul că ea știe că are, i-a răspuns că aurul pe care l-a avut l-a dat copiilor. După aceasta inculpata a început să măsoare hainele care erau pe cuier, dar le-a lăsat din motiv că erau de mărimi mici. Inculpata i-a luat geanta din care a scos toate lucrurile, i-a luat ultimii bani pe care îi avea până la sfârșitul lunii, în sumă de aproximativ 100 lei și i-a pus în buzunar, zicându-i că este puțin și să-i mai dea bani că ea are nevoie să plece la medic. Inculpata i-a sustras din baie mai multe șamponuri și săpun. În acea zi s-a speriat foarte tare, iar amenințările inculpatei că îi va lua zilele, le-a perceput ca reale, drept urmare și până la moment are frică de ea.

Martorul Isac L. a declarat că s-a pornit în ospete la mătușa ei Zavidei L., să-i ducă produse alimentare. A găsit-o în stare de șoc și plângea, povestind că la ușă a sunat cineva și fără să întrebe cine este, a deschis. În acel moment, a intrat o doamnă pe nume Nina, care anterior a locuit tot în acel bloc locativ, însă de mult timp nu a văzut-o. Aceasta a intrat forțat, a lovit-o cu palmele peste față, a bruscat-o de la ce ea a căzut peste pat, i-a cerut bani și bijuterii, a căutat prin dulapuri, a luat din geantă suma de aproximativ 100 lei. Partea vătămată era bătută, avea pe corp fire de păr, ceafa era roșie, plângea și nu putea spune nimic, apoi după ce i-a dat o pastilă, s-a liniștit și i-a povestit că, în timp ce vroia să iasă la balcon inculpata nu o lăsa și o târâia de păr spre pat, unde i-a pus o pernă peste față ca să nu strige.

Potrivit procesului-verbal din 12.11.2015, de la L. Zavidei a fost ridicat un cuțit de bucătărie, cu mânerul de culoare albastră.

Conform procesului-verbal din 16.11.2015, obiectul examinării îl constituie un cuțit de bucătărie cu lungimea de 20,5 cm, mânerul cuțitului fiind confecționat din plastic de culoare albastră, lama cuțitului fiind confecționată din metal de culoare argintie cu lungimea de 11 cm.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 5379 din 30.10.2015, s-a constatat că la L. Zavidei în regiunea zigomatică din stânga se determină o echimoză de formă oval neregulată dim. 2,8 x 2,5 cm culoare roșietic violacee. La nivelul ramurii verticale a mandibulei pe stânga se determină o echimoză similară, dim. 3,8 x 3,5 cm. La nivelul articulației radio carpiene stângi antero-medial o echimoză similară dim. 3,2 x 2,8 cm. Alte leziuni corporale vizibile nu s-au depistat. În concluzie s-a conchis la Zavidei Lidia: echimoze pe față, echimoză la

nivelul articulației radio-carpene stângi, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în perioada de timp și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată. În momentul cauzării leziunilor corporale s-a acționat cu o putere suficientă pentru a învinge rezistența țesuturilor moi adiacente. Ținând cont de numărul leziunilor corporale stabilite, au fost cauzate nu mai puțin de 3 lovituri. Regiunile anatomice unde sunt localizate leziunile corporale depistate sunt accesibile pentru mâna proprie. Poziția agresorului față de victimă în timpul cauzării leziunilor corporale putea fi oricare.

Declarațiile inculpatei și argumentele apărării nu și-au găsit confirmare, fiind combătute prin declarațiile părții vătămate, a martorului L. Isac, raportul de expertiză medico-legală nr. 5379 din 30.10.015, procesul verbal de cercetare la fața locului din 30.10.2015, procesul verbal de ridicare a obiectului.

În acțiunile inculpatei se conține semnul agravant „cu deosebită cruzime”, deoarece prin probele administrate s-a constatat că inculpata a comis infracțiunea cu scopul sustragerii bunurilor, folosind un cuțit, a amenințat victima, a tras-o de păr, a aplicat perna pe fața ei prin ce a provocat sufocarea acesteia, ultima sperindu-se foarte tare, amenințările inculpatei fiind percepute ca reale și periculoase pentru viață.

Cruzimea deosebită demonstrează intenția inculpatei de a-i cauza victimei suferințe de ordin fizic și psihic, care au fost intense, inutile și prelungite în timp.

Instanța a calificat acțiunile inculpatei în baza art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal, ca atacului tâlhăresc asupra unei persoane cu scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu aplicarea obiectelor folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile și cu o deosebită cruzime,

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpata a comis o infracțiune gravă, anterior a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni de sustragere a bunurilor, nu a manifestat regrete față de faptele comise cât și de consecințele survenite, nu a întreprins măsuri în vederea recuperării prejudiciului cauzat, este caracterizată negativ, concluzionând că corectarea și reeducarea ei este posibilă prin stabilirea pedepsei cu închisoare, în limitele legii.

5. Avocatul Grigore Botnaru a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a apreciat toate probele administrate.

Argumentele instanței de apel sunt contradictorii și nu confirmă vinovăția inculpatei.

Este îndoielnic faptul că inculpata a aplicat violența față de partea vătămată, folosind cuțitul, ridicat după ce partea vătămată a fost audiată suplimentar, declarând că ar fi fost amenințată cu cuțitul. Totodată, martorul L. Isac a declarat

numai în instanța de judecată că L. Zavidei ar fi fost amenințată cu cuțitul, deși în cadrul urmăririi penale nu a relatat astfel de circumstanțe.

Vina inculpatei nu a fost dovedită, iar probele acuzării poartă un caracter superficial și pripit.

Atât partea vătămată, cât și martorul L. Isac au dat declarații contradictorii, cu scopul de a induce în eroare instanța de judecată, pentru a crea probleme inculpatei în scop de răzbunare.

La emiterea sentinței de condamnare, instanța nu a dat nicio apreciere declarațiilor părții vătămate și a martorului L. Isac, date în cadrul urmăririi penale, care sunt contradictorii, bazându-se pe declarațiile ultimelor date în ședința de judecată, astfel nu au fost apreciate probele administrate în cadrul urmăririi penale.

În drept, recursul este fondat pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul declarat este fondat și pe temeiul din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția

instanței, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens, și indicarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatei și încadrarea juridică a acțiunilor ei infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatei, părții vătămate și ale martorului L. Isac, procesul-verbal de ridicare a cușitului din 12.11.2015, procesul-verbal de examinare a cușitului din 16.11.2015, raportul de expertiză medico-legală nr. 5379 din 30.10.2015, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, acestea demonstrând cu concludență că inculpata a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu

poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹, 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grigore Botnaru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 septembrie 2016, în privința inculpatei Zaida Nina, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 februarie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco